

Hva er viktig når 46 personer drar på busstur til Helgeland?

Innherred Seniorforum arrangerte en fire dagers tur til vårt nære eventyrland sammen med Brustad busstrafikk i forrige uke. Turen ble raskt fulltegnet; og etterpå var «alle enige om at det hadde vært en hyggelig tur.»

Det er naturlig å spørre: Hva skal til for å skape en hyggelig tur?

Vi kan ramse opp:

- Godt vær,
- positive turdeltakere som skaper god stemning i bussen og ellers i gruppa,
- interessante turmål underveis,
- plasseringen i bussen, (det kan være klokt å rullere litt, så ikke noen opplever det hele fra baksetet)
- gode guider både i bussen og på de stedene vi skal ha spesielle omvisninger - og en trygg og rolig buss-sjåfør,
- god mat.

Her klaffet alt bortsett fra det vi kan gjøre minst med – nemlig været. Godt blandet trøndervær med regnbyger og noe oppholdsvær kan også fungere. Vi fikk sett både De syv søstre, besøkt hullet i Torghatten og sett mye vakker natur mellom bygene.

Det er grunn til å kommentere betydningen av en god guide i bussen. Vår var til og med østlending, men fungerte meget bra. Her trengs ikke bare kunnskap om hva vi skal se, selv om det også er viktig. Vi hadde i tillegg gode spesialguider underveis. Bussguiden er i bussen hele tiden, og det er særdeles viktig å ha et menneske med åpne øyne og ører, med pedagogisk og psykologisk innsikt. En slik guide hadde vi. Hun lot oss være i fred lange stunder, men kom med et innspill i form av en liten tekst, et dikt eller en historie akkurat når det trengtes.

Så til det vi opplevde:

Vi kjørte Kystriksveien nordover etter å ha startet på E6. Første stopp var Torghatten på Sømna, der omtrent halve gruppa kom seg opp i «hullet», mens de som ville ta det litt mer med ro hadde gode utestoler til disposisjon. Toppen på kransekaka viste seg samme kveld i Hildurs urterarium – et fantastisk sted med 5-retters meny og ditto vinmeny. Her var urtehage og masse vakre blomster. I generasjoner hadde folk arbeidet hardt og målbevisst her -

lite var kommet av seg selv. Vi fikk også stedets og menneskenes historie formidlet gjennom en av dem som hadde nedlagt arbeidsdagen her

Dagen etter sto Vegaøyen på programmet - et mylder av øyer med Vega som den største. For noen år siden ble området oppført på UNESCOs verdensarvliste. Øyrikets universelle verdi ligger i områdets overlevering av historie og kulturtradisjoner som er utviklet ved en værhard kyst. Her har generasjoner av fiskerbønder gjennom de siste 1500 år opprettholdt enn bærekraftig levemåte under barske forhold. Ærfugldriften har vært en sentral næringsvei drevet av kvinner. Ekte florlette ederdunsdyner er det ingen som fryser i – men de er heller ikke billige.

Vegatrappa på nordsida av øya har blitt et yndet turistmål. Vi hadde ingen ambisjoner om å forsere de nærmere 2000 trinnene til toppen av Ravnfloget, men mange rusla opp til restauranten. Der det var en flott utsikt.

Ny dag, ny øy. I dag er det Dønna og Herøy. Dønnes kirke er en perle fra 1228. Kirka er særlig godt bevart med mye av middelalder-inventaret fra katolsk tid intakt. Her ble i ikke kirka snauet under reformasjonen, da mye kirkegods forsvant fra mange kirker.

Etter Dønnes kirke var det godt med en kopp kaffe og sjokolade på Heidis Sjokoladedrøm. Herøys trekkplaster er nok Etcotera blomsterbutikk – et særdeles kreativt sted.

Nå var det tid for transportetappe hjem langs E6, med et fint avbrekk i Mosjøen der guiden ventet med en interessant runde i «Sjøgato» og avsluttende middag på fru Haugans hotell.

Kari Elise, Kristin og Solveig